



ZVON

www.zvon.info

říjen/october

2016

časopis krajanské rodiny v New Yorku



SV. FRANTIŠEK - 4. ŘÍJNA

Kresťanská spiritualita a mníšske hnutie

Františkáni

(1. časť)

MV

Rád menších bratov, známych ako františkáni, založil v roku 1209 jeden z najznámejších svätcov svätý František z Assisi. Ešte predtým ako si ich podrobnejšie predstavíme, pozrime sa v krátkosti do histórie aby sme pochopili okolnosti za akých rehoľa vznikla.

Po stabilizácii pomerov v Európe po roku 1000 a vytvorení štátov s fungujúcimi inštitúciami, ktoré dokázali zastaviť chaos a zabezpečiť aspoň základný pocit bezpečnosti svojim obyvateľom, došlo k dvom zásadným posunom v Európe. Za prvé, Európa sa stala skutočne kresťanskou, proces evanjelizácie Európy sa zavŕšil a možno povedať, že nielen vládnuce elity ale aj drvivá väčšina obyvateľov Európy prijala kresťanstvo a bola zapálená pre vieru. Za druhé, Európania po roku 1000 začali bohatnúť a ich životné podmienky sa začali zlepšovať.

S vytvorením verejných inštitúcií a zabezpečením poriadku po stáročiach chaosu sa začal rozvíjať obchod a prišli aj nové technológie, ktoré pomohli hlavne pri zlepšení obrábania pôdy. S prirodzeným rozvojom obchodu a podnikania prišlo k vzniku nových miest. Mestá antického Ríma mali hlavne administratívnu funkciu – slúžili predovšetkým štátnej a vojenskej správe a preto mali poväčšine centrálnu polohu v rôznych krajoch a okresoch. V stredoveku však mestá vznikali prirodzenou formou hlavne na obchodných trasách. To malo za následok vytvorenie novej a bohatej spoločenskej vrstvy mešťanov, ktorí sa živili hlavne biznisom a podnikaním. Čím viac bohatla spoločnosť, tým viac bohatla aj Cirkev, čo bolo do značnej miery prirodzené, keďže Európa bola kresťanská a veriaci aj panovníci Cirkev podporovali aj finančne či rôznymi výhodami a daňovými úľavami. Na viacerých miestach hlavne v západnej Európe a Taliansku sa duchovná služba stala aj výnosným zamestnaním, čo samozrejme priťahovalo aj chamtivých ľudí aby sa dávali do služieb Cirkvi.

Sv. František z Assisi sa narodil v roku 1181 ako Giovanni Battista Bernardone, syn bohatého mešťana a biznismena. František žil životom bezstarostného bohatého mladíka a túžil stať sa rytierom. Upadol však do

zajatia a začal mať aj zdravotné problémy. Niekde tu sa začal proces jeho postupného obrátenia a na ceste späť do Assisi z púte do Ríma sa zastavil v malom kostole San Damiano, kde k nemu prehovoril Pán Ježiš z kríža slovami: „**František, nevidíš, že sa môj dom rozpadá? Oprav ho!**“.

František teda kostolík opravil, ale až neskôr pochopil význam Ježišových slov, ktorý mal na mysli „opravu“ Cirkvi ako takej.

Krátko na to sa František zriekol bohatstva aj svojho dedičstva a začal žiť najprv ako pustovník. Pán si ho však viedol k apoštolskému životu a oslovil ho veršami z Matúšovho evanjelia (Mt, 10): „Chod'te a hlásajte: „Priblížilo sa nebeské kráľovstvo.“ Chorých uzdravujte,

mŕtvych krieste; malomocných očisťujte, zlých duchov vyhánajte. Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte. Neberte si do opaskov ani zlato ani striebro ani peniaze; ani kapsu na cestu si neberte ani dvojce šiat ani obuv ani palicu, lebo robotník si zaslúži svoj pokrm. “ František si tieto slová vzal k srdcu - nesporne vďaka pôsobeniu Ducha Svätého, a začal pôsobiť ako potulný kazateľ.

Postupne sa k nemu pridávali ďalší a vytvorili spoločenstvo. Spočiatku sa riadili hlavne týmito evanjeliiovými radami: „Ježiš mu vravel: „Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ (Mt 19,21); „A povedal im: „Na cestu si neberte nič: ani palicu ani kapsu ani chlieb ani peniaze, ani dvojce šiat nemajte.“ (Lk 9,3); „A všetkým povedal: "Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každý deň svoj kríž a nasleduje ma.“ (Lk 9,23).

(pokračovanie v druhej časti nabudúce)



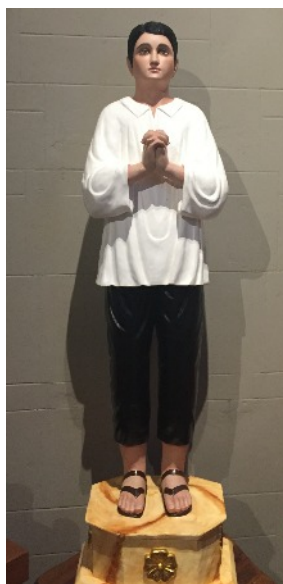
SVATÝ VÁCLAV - ochránce a patron naší vlasti, slaví dnes, kdy píšu tento úvodník, 28. září, svůj svátek. V tento den je v České republice také vyhlášený státní svátek "Den české státnosti". Lidé ze všech koutů země, ať už jsou to Češi, Moravané a nebo Slezané, se scházejí k bohoslužbám, aby poděkovali Bohu za sv. Václava, který stál na počátku našich křesťanských dějin.

Tady, ve Spojených státech, si asi málokdo vzpomene na našeho světce. Je ale pravda, že je uvedený v katolickém kalendáři spolu se světcem, který pochází z Filipín -

Sv. Lorenzo Ruiz. Také bych to nevěděl, kdyby mně to nepřipomněl můj přítel Roger, který chodí do kostela každý den a pochází z Filipín. Sv. Lorenzo, patron Filipín, je mučedníkem, který se narodil v Manile (ca. 1600). Maminka byla Filipínka a otec pocházel z Číny. Svou smrt našel až v Japonsku. Před svou smrtí (1637) byl nelidsky mučen. Podle svědků před svou smrtí zvolal:



Sv. Lorenzo Ruiz



“Jsem katolík a celým srdcem přijímám smrt pro Boha, i kdybych měl tisíc životů, všechny je obětuji Pánu.”

Smrt sv. Václava, je-li možné porovnávat ve srovnání se sv. Lorenzem “nebyla tak těžká”. Rozhodující je však onen moment, kdy se Václav, Lorenzo nebo kdokoliv z nás v životě rozhodne pro Pravdu, Život, Spravedlnost a to kvůli Bohu, za cenu těžkostí, utrpení a nebo dokonce smrti.

*Přeji Vám hezký čas strávený
s časopisem ZVON
Fr. Antonín.*

Leaving The Shore

A View from the Pew

Deacon Greg Kandra, homily on the Gospel of Luke 5, 1-11

While the crowd was pressing in on Jesus and listening to the word of God, he was standing by the Lake of Gennesaret. He saw two boats there alongside the lake; the fishermen had disembarked and were washing their nets. Getting into one of the boats, the one belonging to Simon, he asked him to put out a short distance from the shore. Then he sat down and taught the crowds from the boat. After he had finished speaking, he said to Simon, "Put out into deep water and lower your nets for a catch." Simon said in reply, "Master, we have worked hard all night and have caught nothing, but at your command I will lower the nets." When they had done this, they caught a great number of fish and their nets were tearing. They signaled to their partners in the other boat to come to help them. They came and filled both boats so that they were in danger of sinking. When Simon Peter saw this, he fell at the knees of Jesus and said, "Depart from me, Lord, for I am a sinful man." For astonishment at the catch of fish they had made seized him and all those with him, and likewise James and John, the sons of Zebedee, who were partners of Simon. Jesus said to Simon, "Do not be afraid; from now on you will be catching men." When they brought their boats to the shore, they left everything and followed him.

When I was a teenager, attending a small Catholic high school in Maryland, one of our more colorful characters was a lively drama teacher named Mrs. Keller. She was a former actress and dancer, with bright blonde hair and piercing blue eyes, and she moved with an energy that always made it seem like she was about to step on stage for her big number. Mrs. Keller seemed larger than life. When she stepped into the classroom, you felt the energy shift. She loved poetry, and rock music, and drove a little red convertible. She was also divorced.

I suspect the nuns probably prayed for her every morning. But the students all thought she was incredibly hip.

Every now and then she offered a bit of wisdom that really stayed with us. Mrs. Keller encouraged us to be as adventurous as possible, and one day she stopped in the middle of her English class to tell us why.

"Remember, guys," she said, "a harbor is a safe place for a boat. But it's not what it was built for."

Thirty years later, I've never forgotten that. I've repeated it often – to others and to myself, at moments in life when the dock seemed like a better alternative to a choppy sea.

A harbor is a safe place for a boat. But it's not what it was built for.

That phrase came back at me again, when considering the message behind this scriptures. The readings are about so much – discipleship, conversion, preaching, and even, I suppose, fishing. They speak to us about how grace, and miracles, and burning embers can transform apathy into apostleship – making the meek into missionaries, and even saints.

But when we turn to the gospel, and Luke's account of the extraordinary catch in the Lake of Gennesaret, we are reminded of something else. You need more than water, nets and a boat to catch fish. And you need more than the bare necessities and hard work to be a disciple of Christ.

Working long hours in shallow water, safely hugging the shore, Simon Peter and the other disciples caught nothing. Only when they ventured into the unknown, where the mysteries are held and the bottom is invisible, did they find what they were looking for.

It's a profound metaphor. Out there in the deep is where we find the richest haul. There is where the waters teem with life, and with possibility. The nets may tear, the boats may sink, but we can discover out in the deep more than we ever imagined.

A harbor is a safe place for a boat. But it's not what it was built for.

It is tempting to stay near dry land, tethered to what is familiar and known, anchored to our own comfort zones. It is difficult and frightening to shove off into uncharted waters. This is true, I think, with prayer, as well. It is disconcerting sometimes to delve into the soul, to examine our consciences, to commune with God in the deepest and most mysterious corners of the heart. It's so much easier to skim the surface.

Put out into the middle of the sea, Jesus tells us. Risk. Dare. Paddle out further. Work harder. Go against the tide, out to where the water is darkest. Pause there. Pray there. And then go deep.



JE POVINNOST MÍT SPRÁVNÝ NÁZOR

Rozhovor s knězem a psychiatrem Maxem Kašparů

Evropa se zbavila těžkých hříšníků. Podle kněze a psychiatra Jaroslava Maxmiliána Kašparů je to dáno proměnou hodnotového světa. Obsah sedmera hlavních hříchů se postupem času proměnil do dnešní podoby. Z pýchy se stalo zdravé sebevědomí, z lakomství zákon ekonomiky, nestřídmost se povýšila na vyšší životní úroveň, závist v boj o spravedlnost, hněv ve zdravou reakci na nekorektní jednání druhých, smilstvo v prevenci proti neurózám, lenost se proměnila v prokrastinaci.

V České televizi jste si před časem posteskl, kam jsme to dospěli. Svoboda povýšila na svévoli jednotlivce, pýcha se vydává za zdravé sebevědomí a materiální zabezpečení skončilo konzumismem. Co především vás vede k takovému zobecnění stavu společnosti?

Holá skutečnost a dennodenní praxe nejen v mé ordinaci. Nejde ani tolik o zobecnění jako o konkretizaci. Ze společnosti se pomalu vytrácí schopnost rozlišovat mezi krásou a ošklivostí, dobrem a zlem a mezi pravdou a lží. Svůj díl odpovědnosti za to nesou mimo jiné také záměna obsahu pojmů a změna tradiční nomenklatury.

Jaké zaměňování obsahu pojmů máte na mysli?

Hodnotový svět předchozích generací totiž znal tzv. Sedmero hlavních hříchů. Pýchu, lakomství, závist, hněv, smilstvo, nestřídmost a lenost. Postupem času se jejich obsah proměnil do dnešní podoby a z **pýchy** se stalo zdravé sebevědomí, z **lakomství** zákon ekonomiky, **nestřídmost** se povýšila na vyšší životní úroveň, **závist** v boj o spravedlnost, **hněv** ve zdravou reakci na nekorektní jednání druhých, **smilstvo** v prevenci proti neurózám, **lenost** se proměnila v prokrastinaci.

Díky této moderní nomenklatuře zbavil se starý kontinent těžkých hříšníků. Připočteme-li k tomu ještě jiné, dnes už málo známé, skoro archaické pojmy jako **hulvátství**, které se změnilo ve svobodu projevu, **okrádání** definované jako svobodný trh, **zanedbanou výchovu dětí** jakožto tvorbu vlastního názoru potomstva, **neúctu k tradici** proměněnou ve vítězství zdravého rozumu a **likvidaci pozitivních hodnot** jakožto zbavení se předsudků, nacházíme se v aktuálně nám známém prostředí uprostřed Evropy. K tomu dodám, že **svoboda** se povýšila na svévoli jednotlivce, **tolerance** se proměnila v ustupování zlu a **korektnost** v povinný názorový koridor.

A záměna tradiční nomenklatury spočívá v čem?

Patrné je to především u řemesel a povolání. Z našeho okolí už vymizeli všichni truhláři, zedníci a kováři, stali se z nich manažeři. Moje paní krejčová se stala operátorkou oděvní tvorby a můj soused, který jezdí ve fabrice s ještěrkou, se proměnil z řidiče v podnikového logistika. Ze zdravotní sestry se stala pracovnice v přímé ošetrovatelské péči a ani já jsem nezůstal pozadu a z dosavadního psychiatra jsem se proměnil v nositele zdravotnického výkonu. Z pacienta se stal pojištěnec, z učitele edukátor, z výuky edukační proces, ze sociální sestry je klíčová pracovnice. Pacient, pardon, pojištěnec, už z lůžka nevstává, ale provádí vertikalizaci. Mimo to už nechodíme do práce, ale do procesu. Lékaři do léčebně preventivního, učitelé do výchovně vzdělávacího, dělníci do výrobního a zemědělci do pěstebně chovatelského. Když jsem v době socialismu slyšel žertovné názvy pro uklízečku coby kosmetičku podlahových krytin a pro kopáče co konstruktéra planetárních rýh, bral jsem to jako neslušné žertování s lidskou prací. A ejhle, čas pokročil, a co bylo dříve vtipem, stává se realitou. Možná je to dobře. Vždyť život bez tak podstatných změn byl by jednou nekonečnou nudou.

Tvrdíte také, že jsme v této zemi ztratili například zdravý selský rozum, dotazování se vlastního svědomí. V jakém období a čím to bylo způsobeno, že jsme ho ztratili a jak se to projevuje?

Ztráta nějakého předmětu je věcí okamžiku, ztráta tradičních hodnot trvá po generace. Současná doba proto miluje poradny. Pedagogicko-psychologické, předmanželské a manželské už máme, blýská se na lepší časy poradnám předrozvodovým, rozvodovým a porozvodovým. Poraděnkovství má zelenou. Proto si kladu otázku, jak mohly přežít generace našich předků bez poraden. Mohly. Měly totiž tvarované svědomí a dovedly uvažovat logicky. Devíti klientům z deseti, kteří ke mně přicházejí do ordinace a žádají nějakou radu, doporučuji, aby se poradili se sebou. Pokud se mi nedostane odpovědi, kterou mi dal jistý arogantní mladík, který mi řekl, že jeho svědomí je čisté, protože ho ještě nikdy v životě nepoužil.

Nepřišly ale bezbřehý liberalismus a bezbřehá tolerance, které vám také vadí, zákonitě se změnou režimu, když ten předchází toho lidem moc nedovoľoval, a tak jde o reakci ode zdi ke zdi? Nebo kde vidíte jejich nástup?

Nejde vůbec o české polistopadové specifikum, ač naše společnost pojala svobodu jako svévoli. Jde v každém případě o plíživý proces tzv.

odezdismu kezdzismu na celém evropském kontinentu. Naše evropská civilizace se v duchu korektnosti dobrovolně zřekla hodnot, na kterých byla postavena, a nemá se tedy o co tradičního opřít. Ztratili jsme vertikálu. Ve sdělovacích prostředcích stále omílané tzv. Evropské hodnoty jsou v ústech těch, kteří je hlásají, jen bezobsažné pojmy a hodnotové bubliny. Co v hlavě, to na jazyku. Nejde pouze o bezradnost českých, ale evropských politických špiček vůbec. Lidé mají díky oněm bezbřehostem oprávněný strach.

převzato z www.parlamentnilisty.cz - zkráceno

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

A FRIEND OF MINE HAS TWO TICKETS FOR THE 2017 SUPER BOWL. THEY ARE BOX SEATS PLUS AIRFARES AND HOTEL ACCOMMODATIONS.

HE DIDN'T REALIZE WHEN HE BOUGHT THEM THAT THIS IS THE SAME DAY AS HIS WEDDING - SO HE CAN'T GO.

IF YOU'RE INTERESTED AND WANT TO GO INSTEAD OF HIM, IT'S AT ST PETER'S CHURCH IN NEW YORK CITY AT 5 PM. HER NAME IS BETTY. SHE WILL BE THE ONE IN THE WHITE DRESS.

Blahopřejeme



Veronika a její sourozenci

Veronika Sikorjak přijala Svátost biřmování 24. září 2016 v kostele sv. Tomáše na Staten Islandu. Svátost uděloval biskup John O'Hara. Za celou komunitu v Astorii přeji Veronice hojnost darů Ducha svatého - **Moudrost, Radu, Sílu, Porozumění, Poznání, Bázeň Boží a Zbožnost**, které spolu s touto svátostí přijala, aby je dále rozvíjela a opatrovala.

Fr. Antonín



Události - VE ZKRATCE

31. srpna 2016 uplynulo přesně 20 let od chvíle, kdy se v ostravské katedrále Božského Spasitele ujal úřadu diecézního biskupa Mons. František Václav Lobkowicz OPraem.

1. září plzeňský biskup Tomáš Holub se stal kmotrem ohroženého holuba krvavého původem z Filipín. K adopci se rozhodl u příležitosti Dne modliteb za péči o stvoření, který vyhlásil v loňském roce papež František. "Je to symbolické, holub krvavý je jedním z našich nejvzácnějších zvířat," uvedl mluvčí plzeňské zoologické zahrady Martin Vobruba. Podle Vobruby byla pro zoo velká čest biskupa přivítat. "Bylo to poprvé od jeho nástupu do funkce. Doufáme, že se budeme vídat častěji," podotkl.

9. září autobiografická kniha ‚Poslední rozhovory‘ o životě Benedikta XVI. vyšla právě dnes. Jedná se o soubor rozhovorů, které emeritní papež vedl s německým novinářem Peterem Seevaldem. Prozradil zde nemálo událostí a prožitků ze svého osobního života, včetně uznání některých slabostí a chyb.

20. září Papež František se v zúčastnil setkání světových představitelů náboženství a kultury z celého světa, které probíhalo v Assisi již od neděle. Motto setkání ‚Žízeň po míru‘ jasně pojmenovalo úmysl celé akce: volat po míru ve světě a říci válce jasné ne.

24. září katolický kněz Engelmar Unzeitig, mučedník nacismu, který se nakazil skvrnitým tyfem při dobrovolném ošetřování vězňů Dachau, byl blahořečen v katedrále v bavorském Würzburgu. Engelmar Unzeitig se narodil v Hradci nad Svitavou (tehdy Greifendorf) a po studiích bohosloví ve Würzburgu působil jako farář v Zadní Zvonkové u Horní Plané. Zde byl v roce 1941 pro své protinacistické postoje zatčen a deportován do koncentračního tábora Dachau. V roce 1944, kdy se v táboře rozšířila epidemie skvrnitého tyfu, se dobrovolně přihlásil k péči o nemocné. Zákeřné chorobě podlehl 2. března, několik týdnů před osvobozením tábora.

26. září Vatikán už naplno zpřístupnil dětské nemocnici Bambino Gesù heliport, který používá papež František. Nemocnice jej bude využívat hlavně v naléhavých případech, kdy na rychlosti přepravy zraněných nebo orgánů k transplantaci závisí lidský život.

28. září U příležitosti připomínky zavraždění sv. Václava, hlavního patrona české země, se uskutečnila tradiční pouť do Staré Boleslavi. Promluvu hlavního kazatele kardinála Joachima Meisnera si při slavnostní mši vyslechly tisíce lidí.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

V minulém období přispěli:

Josef Bretl, Růžena Bunžová, William Jakovac, Zdenek a Zdenka Sádlíkovi, Jaroslava Zolmanová, Dana Sáblíková.

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci říjnu:

Stanislav Kotyza 1. října, Radka Petrová 6. října, Vít Fojtík 6. října, Marie Sedláčková 9. října, Milo Wartownik 9. října, Jarda Nehybka 13. října, Miroslav Lebeda 20. října, Margaret Holubář 26. října, Věra Kutilová 27. října, Marie Jelínková jr. 30. října.

úmysly mší svatých v měsíci říjnu 2016

datum	úmysl	dárce
2. října	ZA ZEMŘELOU DAGMAR Čermákovou	ZDENA ROSENBERG
7. října	ZA ZEMŘELOU DR. Věru Bořkovcovou	MANŽELÉ SÁDLÍKOVI
9. října	NA PODĚKOVÁNÍ PÁNU Bohu za přijetí Svátosti biřmování	RODINA SIKORJAKOVA
12. října	ZA LINDU NASH - za její uzdravení	ZDENKA SÁDLÍKOVA
13. října	ZA ZEMŘELÉHO MANŽELA Josefa Zolmana	JAROSLAVA ZOLMANOVÁ
16. října	ZA ZEMŘELÉ RODINY Smrčkovy a Pavlicovy	BOŽENA A SYN Peter Smrčkovi
19. října	ZA ZOMRELŮ NETER Janu Flamíkovu	RODINA KRUPKOVA
23. října	ZA ZOMRELÉ RODIČE	ELEN SAMEK
26. října	ZA + JARMILU a Vojtěcha Jandečkovy	MANŽELÉ WEIRICHOVI
27. října	ZA RODINY PÁCALTOVU a Pecháčkovu	PAVEL PECHÁČEK
30. října	NA PODĚKOVÁNÍ PÁNU Bohu za 90 let	JAN TOMEČEK

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohnnepomucene.org>



Leoš Ryška

se narodil 9. července 1963 ve Frýdku-Místku. Je český kněz, salesián, režisér a filmový producent. Společně s Martinem Holíkem založil TV Noe, které je ředitelem. Vystudoval Teologickou fakultu v Litoměřicích a v roce 1989 byl vysvěcen na kněze. V roce 1995 úspěšně dovršil studium na Vyšší odborné škole filmové ve Zlíně. Několikrát absolvoval stáž v Telepace Italia. Založil společnost Telepace, která se zabývá výrobou dokumentů a vzdělávacích pořadů.

Jako režisér, kameraman a střihač podnikl řadu misijních cest do chudých afrických oblastí, ale také Oceánie a Latinské Ameriky. Leoš Ryška je držitelem mnoha ocenění z různých festivalů a přehlídek. Je pravidelným porotcem na festivalu dětského filmu v Ostrově nad Ohří.

Televize Noe dává hlas opomíjeným, nabízí přátelství osamělým, příležitost začínajícím, chce být alternativou (ne)spokojeným a prostor pro hledající.

Televize Noe je česká nekomerční (nezisková) televize se sídlem v Ostravě. Držitelem licence pro vysílání je společnost TELEPACE s.r.o. Tuto společnost charakterizuje již více než 20 let práce s mladými i dospělými v jejich přípravě na působení ve sdělovacích prostředcích. Tv Noe je televizní program s etickým rozměrem. Vysílání má pokojný charakter spojený s pozitivním pohledem na svět. Nabízí zdravý životní styl s cílevědomým omezením zobrazování násilí a nemravností.

Televizi NOE můžete sledovat přes internet www.tvnoe.cz

Alternativou může být rádio Proglas www.proglas.cz